

ge ordførere. Den første er hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 11:45

(Ordfører)

Lars Christian Lilleholt (V):

Klima- og energipolitikken er på dagsordenen i hele verden. Overalt diskuterer politikere og borgere, hvordan vi håndterer den fremtidige energi- og klimaudfordring. Det gælder også i det danske Folketing, og debatten her i dag er jo egentlig et ganske godt udtryk for det. Hvordan bliver vi et fossilfrit samfund, hvornår bliver vi det, hvordan får vi mere vedvarende energi, og hvordan bliver vi uafhængige af de fossile brændsler? Det er vel sådan kort og godt hovedsynspunkterne og hovedelementerne i dagens debat.

På vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Konservative og Liberal Alliance vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at der med den brede energipolitiske aftale af den 21. februar 2008 gennemføres en markant satsning på vedvarende energi og energibesparelser frem til 2011, og at der med EU's klima- og energipakke er udstukket ambitiøse rammer for den fortsatte udbygning af VE og reduktioner af drivhusgasudledningen i Danmark frem mod 2020.

VE forventes således i 2020 at udgøre 30 pct. af det endelige energiforbrug, ligesom udledningen af drivhusgasser uden for den kvotebelagte sektor forventes at være reduceret med 20 pct.

Folketinget konstaterer desuden, at der er taget en række skridt for at øge Danmarks uafhængighed af fossile brændsler samt for at reducere udledningen af drivhusgasser og gøre Danmark mindre afhængig af import af olie og naturgas.

Regeringen vil i indeværende valgperiode med udgangspunkt i Klimakommissionens arbejde på et samfundsøkonomisk bæredygtigt og teknisk realiserbart grundlag komme med et konkret oplæg til, hvornår og hvordan Danmark kan blive fossilfrit.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 75).

Det er vores forslag til vedtagelse.

For Venstre er der to store udfordringer på klima- og energiområdet:

Den første store udfordring er at gøre Danmark mindre afhængig af de fossile brændsler, som i større eller mindre udstrækning påvirker vores klima. De stigende udledninger af drivhusgasser er forårsaget af de fossile brændsler, og de er hovedårsagen til, at temperaturen stiger på globalt plan. FN's klimapanel har gentagne gange understreget behovet for handling for at undgå de værst tænkelige konsekvenser af klimaforandringerne. Det drejer sig om stigende vandstande, ørkener, der breder sig, og ekstremt uvejr. Venstres mål er, at vi skal være uafhængige af fossile brændsler som kul, olie og gas.

Den anden store udfordring er at sikre, at vi i fremtiden bliver mindre afhængige af at skulle importere energiforsyninger fra politisk ustabile områder, hvad enten det er olie og diesel fra Mellemøsten eller naturgas fra Rusland.

For begge udfordringer gælder det, at vi skal gå efter at være selvforsynende med energi, når olieforsyningerne i Nordsøen slipper op, og det vil også have en ganske positiv indvirkning på vores klima. Det vil sige mere vedvarende energi som vind, biomasse, biogas og andre former for vedvarende energi, der er CO₂-neutrale, og som vi selv kan producere.

Regeringen har taget en række initiativer, der skal fremme vedvarende energi i vores energiforsyning. Det drejer sig bl.a. om energiaftalen fra februar sidste år, der medfører en massiv satsning på vedvarende energi og energibesparelser; skattereformen, der nedsætter skatten på arbejde og øger skatten på forurening, herunder energi; regeringens strategi for reduktion af energiforbruget i bygninger, der betyder markante stramninger af bygningsreglement og krav til komponenter i byggeriet.

Der er aftalen om en grøn transportpolitik fra januar 2009. Aftalen betyder, at der frem til 2020 investeres massivt i udbygning af den kollektive trafik i Danmark. Og så har regeringen oven i det for ganske nylig fremlagt en meget ambitiøs plan for grøn vækst, der betyder en massiv satsning på biogas og dyrkning af energiafgrøder i Danmark.

Danmark kan gøre nok så meget, men skal det virkelig rykke, er der brug for en international indsats, først og fremmest i FN, men dernæst også i EU. Regeringen har presset meget, meget hårdt på, for at EU har fået en ambitiøs klima- og energipolitik. Og derfor var det også en meget, meget stor dansk sejr, da det lykkedes stats- og regeringscheferne i EU tilbage i december sidste år at enes om meget ambitiøse mål